

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 6 korona.
Egyes szám ára 4 fillér.

MEGJELNIK HETENKÉNT EGYSZER:
szombaton és egyes rendki-
vüli alkalmakkor.

A VÁROS

SZERKESZTŐSÉG:
Városi közlevéltár (városház,
földszint 7. sz. lde küldendők
a kéziratok.

KIADÓHIVATAL:
Városi könyvnyomda-vállalat
irodája. lde küldendők
az előfizetési díjak és hirde-
tések.

KÖZIGAZGATÁSI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Főszerkesztő: VECSEY IMRE. ♦♦ Felelős szerkesztő: KONCZ ÁKOS.

Kiadótulajdonos: A VÁROSI KÖNYVNYOMDA-VÁLLALAT.

Debreczen sz. kir. város közgyűlése.

Városunk törvényhatósági bizottsága folyó hónap 27-én közgyűlést tartott *Weszprémy Zoltán* főispán elnöklésével. A bizottsági tagok elég szép számban jelentek meg a közgyűlésen.

A főispán 3 órakor megnyitván a közgyűlést, üdvözlő a közgyűlés választott és rendes tait, majd így folytatta: A törvényhatóság a hírlapokból értesült, hogy a megváltozott politikai helyzetre tekintettel állásomról lemondtam. Mivel azonban felmentésemet mindeddig nem kaptam meg, hazafias kötelességemnek tartom a főispáni funkciókat végezni. Szíves szavakban köszöni meg a törvényhatóság támogatását és kéri a város polgárainak további jóindulatu támogatását akkorra is, midőn mint egyszerű polgár fog dolgozni a város javára. És midőn megemlékezik néhai Király Gyula tanácsnok elhunytáról és annak tevékeny munkásságát néhány tömör szóval méltatja, a közgyűlést megnyitja.

Weszprémy Zoltán főispán lemondását a közgyűlés sajnálattal vette tudomásul, mert a főispán minden ténykedésével rászolgált a törvényhatóság tiszteletére és szeretetére. Minden lépését a város érdekeinek emelése és megóvása vezette, a közgyűlések vezetésében a tapintat jellemezte és a tisztviselői kar munkásságának elismerőjét látta benne.

Ezután áttért a közgyűlés a napirendre.

A december hóruul bemutatott polgármesteri jelentést és ügylhátrány jegyzéket a közgyűlés tudomásul vette.

A felmentett kormány tagjainak leiratait, melyekben miniszteri állásukról felmentésükről értesítették a törvényhatóságot, a közgyűlés tudomásul vette.

Majd a miniszterelnöki leirat az új kormány tagjainak kinevezéséről olvastatott fel. A tanács a leiratot a következő javaslattal ajánlta elfogadásra a közgyűlésnek.

Nagyméltóságú m. kir. Miniszterelnök Ur!

Törvényhatóságunk a 271—1910. M. E. leiratok, melyből értesülést szereztünk, hogy Ő császári és apostoli királyi felsége az új magyar kormányt és tagjait legkegyelmesebben kinevezni méltóztatott, tudomásul veszi és kijelenti, hogy Nagyméltóságodat és a vezetése alatt kinevezett kormányt alkotmányosnak és törvényeink keretein belül kifejtendő hazafias működésében támogatni kész.

Az indítványhoz elsőnek Jánosi Zoltán szól a következőkben:

Nem fogadhatja el a tanács javaslatát. Politikai kérdésekben a független politika hive, mindig következetes s ez készíti arra, hogy ellenkező javaslatot tegyen. A felvetett kérdés politikai kérdés s burkolt bizalmi nyilatkozat. Nem lehet támogatást ígérni egy olyan kormánynak, amely kormány vezérért a multból ismerjük s amely kormánynak a programja nemzetellenes.

Törvényesség és alkotmányosság szempontjából sem szabad a tanácsi nyilatkozatot elfogadni. Azt a kormányt, amely a törvény világos előírása ellenére a nemzet letörésére vállalkozni mer, támogatni nem szabad, mert az semmi esetre sem lehet alkotmányos. Ennél a kormánynál az alkotmányosságnak semmi kelleke sincs meg s mivel a kormánynak a célja világosan a nemzeti érvényesülés ellen van, azért nem fogadja el a tanács javaslatát, hanem a következő határozati javaslatot terjeszti elő elfogadásra:

Debreczen város törvényhatósági bizottsága tudomásul veszi a kinevezést, de mivel a jelenlegi kormányt teljesen alkotmányosnak nem tarthatja és annak politikai céljaival egyet nem érthet, a kormánnyal szemben bizalmatlanságának ad kifejezést.

Dr. Révi Nándor: Jánosi indítványa mellett szól. Debreczen hagyományaihoz hiven el kell fogadni ezt az indítványt. A kormányt teljes inparlamentárisnak, törvénytelennek tartja. Névszerinti szavazást kér.

Dr. Tüdős János: Nem tartja szerencsésnek, hogy Debreczen város törvényhatósági közgyűlésében ez a politikai vita kifejlődött, de ha már kifejlődött, úgy mindenkinek szemébe kell nézni a kérdésnek és szavazatával oda kell hatni, hogy nyilvánítsa nézetét. Elfogadja Jánosi indítványát.

A vita alapja a tanácsi előterjesztésben van meg. A kormány bizalmat fog kimagyarázni. Már pedig ezt a kormányt nem szabad támogatni, mert a bizalmat nem érdemli meg, a parlamentben nemhogy többsége, de még pártja sincs. A legkonzervatívabb politikusok előlegezték neki a bizalmat, hogy tehetné ezt Debreczen város törvényhatósága akkor, amikor pár nap mulva óriási többséggel ez a kormány megfogja kapni a nemzet képviselőházától a bizalmatlanságot, amely után nem lesz egyéb hátra, minthogy a királytól a felmentést kérje. Jánosi Zoltán indítványát fogadja el.

Komlóssy Arthur: A bucsuzó nemzeti kormány egyszerő tudomásvételt kap, az új kormányt is ugyanígy kell fogadni.

Felkiáltások: Szavazzunk, szavazzunk!

Somogyi Pál: Ki van fejezve a bizalomnak bizonyos foka a tanácsi előterjesztésekben. Eredetileg amellet volt, hogy egyszerűen vegyék tudomásul a kormány leiratát, de most, miután szóról-szóra hallotta az előterjesztést, határozottan a Jánosi indítványa mellett van.

Jánosi Zoltán a zárszó jogával él. A kormány a magyar nemzeti akaratot nem fogja letörölni soha még új választással sem. Akkor tessék Hédervárynak bizalmat szavaszni, ha majd a nemzetet letöri erőszakkal, zsandárral és pénzzel, de most nem.

Felkiáltások: Szavazzunk, szavazzunk!

Elnök elrendeli a szavazást.

A szavazás névszerint történt. A tanács javaslatát a közgyűlés elvetette és a miniszterelnök leiratát a Komlóssy Arthur indítványa értelmében 54 szavazattal 53 ellenében egyszerűen tudomásul vette. A szavazás végén Márk Endre biz. tag óvást jelentett be, amennyiben szerinte Poroszlay László szavazását nem vették be a jegyzőkönyvbe.

A közgyűlés ezután tudomásul vette, hogy a kormány a városok segélyéből 50,000 koronát küldött a városnak. A segélyt a rendőri palota felépítési alapjába utalta a közgyűlés, egyben kimondta, hogy a segélyek igazságtalan felosztása miatt felir a kormányhoz.

A közgyűlés a debreczeni faipar r.-t. részére különböző kedvezményeket szavazott meg annak idején. A belügyminiszter ezekre nézve kifogásokat tett, most a tanács azt javasolta, hogy a közgyűlés öt évre teljes, a további öt évre fél adómentességet engedélyezzen. A közgyűlés a javaslatot elfogadta és mellőzte Fejér Ferenc dr. biz. tag indítványát, aki az adómentességet csak az ipari termékekre kérte megadni.

A közbűvőhid kibővítését elrendelő és jóváhagyó közgyűlési határozatot a miniszter nem hagyta jóvá és több kifogást tett ellene. A közgyűlés első határozatát fentartotta.

A belügyminiszter leiratát a törzsgulya növendék állatainak bélyegzése ügyében a közgyűlés tudomásul vette.

A földadó bizottságban megüresedett tagságra a közgyűlés Hutflész Kázmér helyére ifj. Jóna Jánost választotta meg.

Szabolcs vármegyének a képviselőházhoz intézendő feliratát a biztosítási törvény tárgyában tudomásul vette a közgyűlés és azt pártolja.

Ugyancsak felirattal pártolja a közgyűlés Árva megye átiratát a vasuti arcképes igazolványok, Budapest főváros átiratát az alsóbbrendű vasuti törvényről, Pozsony városét a vasárnapi munkaszünet és pornografikus iratok tárgyában, Győr városét az ipartörvényről, Trencsén megyéét a szeszjövődék dolgában és Esztergom vármegyéjét a boritaladó leszállítása tárgyában.

Jásznagykunszolnok megye főispánja arra kéri a törvényhatóságot, hogy a Tisza folyó hajózhatóvá tétele ügyében alkotandó részvénytársaságba lépjen be részvényesül. A közgyűlés 5000 korona

értékű részvényt jegyez. Szeghalom községnek átiratát a püspökladányi állomással a Sárréten keresztül Békéscsabával leendő vasuti összekötését pártolja.

A szegények eltemetetésénél működő diákok jutalmazására az egyháznak a közgyűlés 250 koronát szavazott meg.

A közigazgatási bíróságnak véghatározat jellegével bíró ítéletét a debreczeni r.-kat. egyház iskolai segélyének ügyében a közgyűlés tudomásul vette.

Miután a közgyűlési tagok az elidegenítésekhez szükséges számban nem voltak jelen, a névszerint való szavazások a jövő közgyűlésre maradtak.

A villamos vasut ügye került ezután tárgyalás alá. A miniszter ugyanis a vasutnak 10 éven keresztül a 40,000 korona összegű megszavazott segélyt kifogásolta, mellyel szemben a Tanács a közgyűlésnek újólag azt javasolta, hogy a 40,000 korona adassék meg.

A közgyűlés a 40,000 korona hozzájárulást megadván a tanács javaslatát elfogadta.

Végül a közgyűlés megalakította és kiegészítette a bizottságokat.

Miután az idő előrehaladt, a főispán a közgyűlést berekesztette és annak tovább folytatását péntek délután 3 órára tűzte ki.

Lapunk zártakor végződven a közgyűlés, a többi tárgyról a következőket jelenthetjük:

A pénteken folytatólagosan tartott közgyűlésen a bizottsági tagok már csekélyebb számban jelentek meg. Az ülés megnyitása után megtörtént a harmadikban szavazás a Rádi-féle libakerti földre, továbbá a Fazekas István által kért utcaterület a közgyűlés megadta, illetve négyszögölét 66 koronáért eladta.

A központi választmányba megüresedett helyre a közgyűlés Muraközy Lászlót választotta meg dr. Szikszói Szabó Lászlóval szemben.

A gazdasági, illetve az üresedésben levő tanácsnoki állásra vonatkozólag a közgyűlés azt határozta, hogy azt a márciusi közgyűlésen betölti és a gazdasági tanácsnoktól jogi képesítést nem kíván.

A közgyűlés a közigazgatás fegyelmi választmányába a tiszti főügyész helyettesévé Dóczy Emil dr. alügyészt választotta meg.

A vásárcsarnok ügyében a közgyűlés elfogadta a tanács javaslatát, mely azt ajánlja, hogy a vásárcsarnok tervezeteinek elkészítésével bizzák meg Petz Samu egyetemi tanárt és ezen célra szavazzanak meg 10,000 koronát.

A debreczeni tüdőbeteg szanatórium helyéül a nyulas mellett levő napfényes területet engedte át a közgyűlés, miután a nagyközönség élénken tiltakozott a szanatóriumnak a nagyerdőn építése ellen.

A közgyűlés a színházra nézve akként határozott, hogy 1911 október 1-től szubvenciót nem ad, ellenben a helyárak 25%-os emelésébe beleegyeznek.

A közgyűlés megvenni határozta utcanyitási céljából az AranyJános-utca 43. számú házat, to-

vább a fenyéri Zádor Lajosné, az Emmert örökösök és Wein Bernát dr. tulajdonát képező ingatlanokat

A városi kertészet fejlesztésére vonatkozó szabályzatot a közgyűlés elfogadta.

A Sohler István kalapgyáros által tervezett, részvénytársaság ívén 500 korona részvényt jegyzett a közgyűlés, végül Fésüs Lajossal, a hortobágyi csárda bérlőjével a szerződést hat évre meghosszabította.

Apróbb ügyek elintézése után a közgyűlés véget ért és elnöklő főispán a hitelesítő közgyűlés idejét január 29-ikén délután 4 órájára tűzte ki.

Állami segélyfelosztás és a levéltárosok sérelme.

— *Levél a szerkesztőhöz.* —

Kedves kartárs barátom!

A városok állami segélyezésére felvett 2 millió korona összegből a tisztviselők fizetésrendezésére vonatkozólag hozzám intézett üzenetedre felfogásomat a következőkben van szerencsém veled közleni:

Mióta Magyarország fennáll, talán egy kormányhatósági rendelet sem okozott az érdekelteknek annyi fejtörést, mint a nevezett segélyösszeg miként leendő felosztása tárgyában kelt 166,000—1909. sz. belügyminiszteri rendelet. Mert amit az egyik kezével adott, a másikkal úgy megkötötte a felosztás mikéntjét, hogy az érdekeltek fejvesztetten csak egymás szeme közé néztek s kérdezték egymástól: quid tunc!? S a feltett kérdésre senki sem tudott utbaigazító mentő eszmét adni. A tájékozatlanság folytán aztán kérdezősködéseikkel bebarangolták az ország minden zigézugát. De sehol sem tudtak többet, mint ahol semmit sem tudtak, mindaddig, míg csak a Belügyminisztériumban a városok ügyei élén álló dr. Hartl Sándor min. tan. ur kellő felvilágosítást nem adott. Ennek alapján indultak meg aztán a felosztási tervezet elkészítésével. De ezek a felosztási tervezetek azt hiszem mindannyian kifogás, nehézményelés alá esnek. S így lesz annyi felebbezés, amennyit még Magyarországon nem láttak soha. Úgy hogy a belügyi kormányhatóság csak magának szerzett ezzel a rendelettel töméntelen munkát, amit mind elkerülhetett volna, ha azt mondja ki, hogy: városok, ezen összegeket nektek adom az államnak tett szolgálataitokért. Tisztviselőitök fizetésrendezésébe ezuttal nem avatkozom bele. De igenis utasítalak benneteket, hogy tisztviselőitek osztályozását, fizetésrendezését a vármegyék segélyezése, s tisztviselőik osztályozása, s fizetések rendezése tárgyában alkotott 1904. évi X. t.-c. értelmében saját pénztáraitok terhére rendezzék. Mert ezt mind a törvény szelleme, mind a jog, mind az osztó igazság, mind a méltányosság megköveteli. Akkor megszabadult volna attól a rettenetes nagy feladattól, ami most reá várakozik. De ami megtörtént, azt már nem lehet meg nem történné tenni. Ebben az egészben az a rettenetes sajnós dolog, hogy ennek mi közigazgatási tisztviselők isszuk meg a fekete levét.

Ennek a kérdésnek tárgyalását nem folytatom tovább; mert ami megtörtént — azon már úgy sem segíthetek. — de nem segíthet Herkó páter sem.

Áttérek arra, ami minket, mint levéltárosokat legközvetlenebbül érdekel; t. i. a levéltári állás fontosságára.

A levéltárak — mint a városok, — s vele némi kapcsolatban az ország történelmének letéteményesei — eo ipso feltétlenül megkövetelik, hogy akik azokat kezelik, buvárolják, s a jövő kor számára gondozzák, magasabb tudományos műveltséggel birjanak, mint azok, akik csak de papiro ad Chartam — lemásolási munkákkal foglalkoznak. És a 166,000—909. sz. B. M. rendelet mindennek dacára, állás fizetés tekintetében a kétféle állást egy kategóriába sorozta. Ez az a rettenetes csapás, amit agyon nem hallgathatunk. Mert ha agyon hallgatnánk, magunk magunkat becstelenítünk meg; s bátran szemünkbe kacaghatna az egész világ. S olyanok lennénk, mint az a beteg, aki orvos segítsége nélkül kíván örök álomba szenderülni.

De ne essünk gyáván kétségbe. Mert én szentül meg vagyok arról győződve, hogy az I. táblázat szerinti lefokozásunk nem szándékos, hanem csak leírasi, gyarló összeállításból történt véletlen elnézés folytán.

És ezt a nagy hibát a belügyi kormányhatóság azonnal kijavítja, mihelyt tudomására fog jutni. Nem lehet belügyi kormányhatóságról, de nem is szabad feltennünk, hogy ilyen óriási hibát szándékosan akart volna elkövetni. Mert olyan ez, hogy hasonlattal világítsam meg, mintha a tanítványt a tanárral; az inasokat a mesterekkel tennék egyenrangúvá. Ilyet pedig nem akarhatott. Én ebben a feltevésben teljes megnyugvást találok. De azért még sem tartanám tanácsosnak, hogy a felvilágosítást s a rajtunk esett sérelemnek orvoslását hallgatással mellőzzük; mert hát: „akinek fáj a foga, tartsa rajta a nyelvét!”

A kartársak már meg is tették e tekintetben a kellő lépést, — és mint tudom kedvező eredménnyel, amennyiben a főtényezők kijelentették, hogy itt esetleges tévedés forog fenn — s jó lesz a leendő Belügyminiszter urnak is tudomására juttatni. Mint tudom, e baj megorvoslására vonatkozó memorandumot a belügyi minisztériumnál már be is adták.

Már most csak a kérdések kérdése: Vajjon célszerű lenne-e a Belügyminiszter urat mindjárt hivatalba lépésének kezdetén megrohanni, vagy sem?!

Én abban a véleményben vagyok, hogy *nem!* Tehát azt akarom kartársaim jóakaratu figyelmébe ajánlani, hogy várjanak, illetve várjunk ezzel a kérdéssel addig, míg a politikai izgalmas, zavaros viszonyok csendesebb mederbe terelődnek; mert a mostani körülmények közt a zaklatással nem hogy boldogulnánk, sőt csak a helyzetet súlyosbitanák.

A rendelet végrehajtását a felebbezések ugyanis felfüggesztik, teljesen megakasztják: tehát nem esünk ki a tapintatos jogorvoslat keresésének határidejéből. Az észszerűség azt diktálja, hogy a

viszonyok javulásáig helyezkedjünk várakozó álláspontra.

De még úgy is gondolkozom, hogy miután most már az általános rendezésnek a polgármesterek mozgalma folytán mihamarabb be kell következnie — jó lenne a memorandumot a polgármesterek értekezletére is beadni, — még pedig mihamarabb, hogy előzetes tanulmányozás útján az általános rendezés keretébe a mi ügyünket is beilleszthessék.

A memorandumban hangsúlyozni kellene a korpótlékos rendszer beillesztését, mi az előbbiben hiányzik. Mert ez lenne a mi és a közigazgatási tisztviselők legnagyobb részének előléptetése; míg e nélkül zsák utcában maradunk, s egy fizetésen morzsoljuk le egész hivatali életünket.

Fodor György,

Szatmár városi levéltárnok

Hirek.

— Oláh Károly üdvözlése. Oláh Károly tanácsnokot, a színház felügyelőjét a szintársulat névnapján alkalmából meleg üdvözlésben részesítette. A színpadon Zilahy Gyula, Ferenczy Frigyes főrendező és a színpadi munkások nevében Somogyi munkavezető üdvözölte. Oláh Károly szép szavakban köszönte meg a figyelmet és biztosította az egybegyűlteket, hogy a jövőben is legnagyobb gondját fogja képezni a színház szellemi és anyagi ügyeinek vezetésére.

— A tüdőbetegek szanatóriumának elhelyezése városunkban. Ily címen Tüdős Kálmán dr. városi főorvos egy kis füzetkét adott ki, melyben beigazolja, hogy a szanatóriumot legalkalmasabban a nagyerdőn és pedig a fürdőháztól mintegy másfél kilométerre lehet építeni. Érvei meggyőzők és nagy tudásról tanuskodnak.

— Tűz. A város tulajdonát képező Morgó-utca 29-ik számú nádfedelű ház f. hó 26-ikán a kéményből kipattanó szikrától meggyuladt és leégett. A ház biztosítva volt és a város ezt annak idején utcarendezés céljából vette meg.

Körlevél Debreczen cipész, csizmadia és kaptafaragó iparosaihoz, munkásaihoz és a nagyközönséghez. „Alföldi cipőgyár részvénytársaság Debreczenben“ céggel, Debreczen székhellyel s egyelőre 50 évi tartamra részvénytársaságot kívánunk alapítani. A részvénytársaság a cipész, csizmadia és kaptafaragó ipar körébe tartozó összes ipari termékek előállításával, forgalomba hozatalával s az ezen iparágakkal kapcsolatos mindennemű ügyletek kötésével kíván foglalkozni.

A társaság alaptőkéje 200,000 korona lesz, amely 1000 darab teljesen befizetett, egyenként 200 korona névértékű, névre szóló és osztatlan részvényből fog állni. A részvények 200 korona névértéke a következő határidőkben fizetendő: 10% vagyis 20 korona az aláíráskor, 20% vagyis 40 korona az alakulást kimondó közgyűlés megtartásától számított 8 nap alatt, a fennmaradó 70% — és pedig mindenkor a jegyzett részvénytőke 10—10%-a — az 1910. évi június hó 1-ső napjától számított 7 hónap alatt, minden hó első napján, tehát 1910. évi június, július, augusztus, szeptember, október, november és december hó 1-ső napján részvényenként 20 koronás részletekben fizetendő a Debreczeni Hitelbank pénztáránál Széchenyi-utca 1. szám alatt.

A részvénytársaságot 10—14 tagból álló igazgatóság fogja vezetni, s munkájában nagy segítségére lesz a csupa technikai, ipari és kereskedelmi szakképzettségű 20—30 tagból álló választmány. A felügyelő-bizottságnak 3—5 tagja lesz.

A részvényaláírás zárideje az 1910. évi március hó 31-ik napja.

Az alapítók biztosítják maguknak azt a jogot, hogy a részvénytársaság első igazgatóságát és az alakítandó választmány tagjait első alkalommal kinevezhessék.

Az „Alföldi cipőgyár részvénytársaság Debreczenben“ gyári üzeme körülbelül 120 férfi, 30 női munkást s azonkívül 40—50, a gyár internátusában elhelyezendő tanoncot fog

foglalkoztatni. Azonkívül munkát ad az erre vállalkozó és erre hivatott, debreczeni cipész és csizmadia iparosoknak s azok munkásainak.

A gyár egyelőre a megfelelő kiegészítő és előkészítő gépek alkalmazásával kézimunkával előállított cipőket és csizmákat gyártana s gépeket csupán a munka könnyebb és jobb kidolgozása érdekében alkalmazna s a legnagyobb súlyt arra fektetné, hogy gyártmányai a kézimunka jellegét el ne veszítsék sőt azt mindenben megtartsák.

A részvénytársaság nem a különben is súlyos bajokkal küzdő debreczeni cipész, csizmadia és kaptafaragó ipar elnyomására, hanem éppen ellenkezőleg annak fellendítésére s érdekeinek előmozdítására alakul. Ezt a célját azáltal véli elérhetőnek, hogy állandóan ellátja munkával a Debreczenben élő, erre hivatott iparosokat és azok munkásait, hogy ezek ekként biztos keresethez és tisztességes megélhetéshez jussanak s amikor maguknak és munkásaiknak az egyéni vállalkozásból folyólag elegendő munkájuk nincsen, ne legyenek kénytelenek a munkát abbahagyni, hanem ilyenkor állandóan minden időben s minden erejükkel a részvénytársasági gyár számára értékesíthessék szorgalmukat és teheteiket.

Az alapítandó cipőgyárban megfelelő szakképzettségű munkavezetők felügyelete és oktatása mellett minden ipari munkás tökéletesítheti magát szakmájában s azzal, hogy a gyárban 40—50 tanuló részére internátus fog állítani, a jövő munkásainak szakszerű kiképzése lesz feltétlenül biztosítva. Ezek a gyárban állandóan bentlakó tanoncok úgy gyakorlati, mint elméleti oktatásban magában a gyárban, az ott alkalmazott szakképzett iparosok felügyelete alatt fognak nevelésülni. Ezeknek a tanoncoknak testi, szellemi és erkölcsi neveléséről a tanoncidő alatt a részvénytársaság fog gondoskodni.

Hogy eme szép tervünket megvalósíthassuk, városunk cipész, csizmadia és kaptafaragó iparosaink és munkásaink egy szívvel lélekkel zászlónk alá kell sorakozniok, hogy karöltve azokkal a hatóságokkal, a Kereskedelmi és Parkamarával, az Ipartestülettel pénzügyekkel, kereskedőkkel s az alapításban résztvevő s azt elősegíteni kívánó kereskedelmi, technikai és jogi képzettségű egyénekkel, hogy fent vázolt szép tervünket megvalósíthassuk.

Hogy az alapítandó gyárnak Debreczen valamennyi érdekelt iparosa részvényesévé lehessen, s ezáltal részesévé lehessen a gyár alapításából származó minden előnynek, azért szabtuk meg a részvények névértékét mindössze 200 koronában s azért kerestük meg a lehetőséget arra, hogy a részvények 200 korona névértékét hosszabb idő alatt s apróbb részletekben fizethesse meg az is, aki egy összegben 200 koronát egyszerre megfizetni nem képes. Sőt hogy minden érdekelt iparos részvényt jegyezhesse és egyenél több részvényt válthasson magához, a Korona Takaré- és Hitelszövetkezettel olyan megállapodást létesítettünk, hogy a nevezett szövetkezet minden hitelképes iparosnak megfelelő összegű kölcsönt nyújt a részvények megszerzésére, amely szövetkezettől aztán a részvények megszerzésére fordított összeg több év alatt heti befizetésekkel is törleszthető.

Felhívjuk tehát városunk összes cipész, csizmadia és kaptafaragó iparosait és munkásait, és mindazokat, akik ügyünk iránt érdeklődnek, hogy bennünket tervünk kivitelében erkölcsileg és anyagilag támogatni és azon megbizottainknál, akik a részvény aláírásai ivvel t. címet megkeresni fogják, több részvényt jegyezni méltóztassanak.

Kelt Debreczenben, 1910. évi január hó 15-én.

Dr. Kenézy Gyula, orvos tanár. Szávay Gyula, a debreczeni Ipar és Kereskedelmi kamara titkára. Aczél Géza, városi főmérnök. Dr. Tüdős János, ügyvéd. országgyűlési képviselő. Csanak János, földbirtokos. országgyűlési képviselő. Dávidházy Kálmán, a debreczeni Ipartestület elnöke. Ifj. Swarcz Vilmos, szövetkezeti igazgató. Kónh Lipót, kereskedő. Keiner Adolf, kereskedő. Bárδος Géza, a debreczeni kereskedő társulat főtitkára. Dr. Dóczy Emil, ügyvéd. Cziczó Lajos, Elek Ferenc, Koller Ferenc. Rátkay Imre, Szatmár Ferenc, Széplaky József, Varga Károly cipész mesterek. Molnár János és Prém Ferenc csizmadia mesterek, mindannyian debreczeni lakosok.

Szerkesztői üzenetek.

F. Gy. Szatmár. A cikket — mint mai lapunkban láthatod — megkaptam és változtatás nélkül közlöm. Írtam ezen dologban Molnár Mihály hódmezővásárhelyi kartársunknak, aki lelkes és nagy képzettségű tagja a mozgalomnak. O bizonyára Téged is fog értesíteni a további teendőkről, melyeknek minden pontját osztom.

M. M. Hódmezővásárhely. Levélben felelek szives soraidra. Pozsony. Magánlevelet írtam. Az értesítést köszönöm.

Adóízető. Minden panaszt nem orvosolhatunk és ha csakugyan úgy áll a dolog, amint méltóztatik írni, tessék az illető ügyosztály vezetőjéhez fordulni, aki szives készséggel el fogja a sérelmet intézni.